

Arrest

nr. 142 748 van 3 april 2015
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart vaderlandsloos te zijn, op 17 november 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van Antwerpen van 12 september 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 18 oktober 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. PEPERMANS, die *loco* advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. AHMADZADAH, die *loco* advocaat C. COEN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart vaderlandsloos te zijn, dient op 25 mei 2011 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Er wordt hem een bijlage 19 *ter* afgeleverd, waarop vermeld staat dat hij verzocht wordt om binnen de drie maanden, ten laatste op 24 augustus 2011, de volgende documenten over te leggen: bewijs ten laste in het verleden, attest onvermogen, nationaal paspoort en bewijzen van inkomen van de gevestigde, bewijs niet ten laste van het OCMW.

Op 12 september 2011 neemt de burgemeester van de stad Antwerpen de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing:

"(...) In uitvoering van artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 25/05/2011, door S.A., geboren te Antwerpen, op (...) van Vaderlandsloos nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd; bewijs ten laste in verleden, attest onvermogen, nationaal paspoort, bewijzen inkomen van de gevestigde, bewijs niet ten laste OCMW. (...)."

Op 18 oktober 2011 wordt deze beslissing aan verzoeker ter kennis gebracht.

Op 19 oktober 2011 verzoekt de advocaat van verzoeker de stad Antwerpen om een kopie van het dossier, in het kader van de Wet Openbaarheid van bestuur.

Op 14 november 2011 dient verzoeker een nieuwe aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of voor een identiteitskaart voor vreemdelingen.

Er wordt hem dezelfde dag een bijlage 19ter afgeleverd, waarop vermeld staat dat hij verzocht wordt om binnen de drie maanden, ten laatste op 13 februari 2012, de volgende documenten over te leggen: bewijs ten laste, geldig paspoort, ziekteverzekering, geregistreerd huurcontract of eigendomsakte, bewijs bestaansmiddelen.

Op 25 november 2011 wordt aan verzoekers advocaat toegestaan om de nodige documenten te kopiëren uit het vreemdelingenregister, hij dient hiertoe een afspraak te maken met de dienst vreemdelingenzaken van het district Antwerpen.

Op 24 oktober 2012 neemt de burgemeester van de stad Antwerpen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van zijn wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

In de nota wordt volgende exceptie van onontvankelijkheid opgeworpen:

"A. het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan belang.

Verzoeker heeft thans geen belang meer bij huidig beroep, nu blijkt dat verzoeker op 14 november 2011 een nieuwe verblijfsaanvraag heeft ingediend als familielid van een burger van de Unie.

Verzoeker heeft hierdoor afstand gedaan van zijn verblijfsaanvraag van 25 mei 2011. Alleszins heeft verzoeker hiermee te kennen gegeven dat verweerster op 12 september 2011 terecht de verblijfsaanvraag van 25 mei 2011 heeft geweigerd.

Verzoekster heeft thans dan ook geen belang meer bij een beroep tegen de weigeringsbeslissing van de verblijfsaanvraag d.d. 25 mei 2011.

Het beroep is om deze reden onontvankelijk.

Bovendien stelt verzoeker onterecht in het verzoekschrift dat de eerste aanvraag d.d. 10 september 2009 nog hangende is.

Dit is niet correct. Verweerster is op 26 april 2011 tot rechtsherstel overgegaan. Tegen deze beslissing is geen beroep aangetekend waardoor deze thans hangende is.

Verder wenst de verwerende partij ook op te merken dat verzoeker op andere wijze verblijfstitel zou kunnen bekomen. Voorzover verzoeker daadwerkelijk vaderlandsloos is zou hij een aanvraag op grond van artikel 9 bis kunnen indienen. Recent heeft verweerster vernomen dat er recent een aanvraag 9ter werd ingediend bij DVZ te Brussel op basis van zijn ernstige medische toestand. Een aanvraag op grond van artikel 9bis op grond van het feit dat verzoeker apratide is, werd blijkbaar niet ingediend.

De vraag stelt zich dan ook wel belang verzoeker heeft om zonder enig kans tot succes verschillende aanvragen tot gezinshereniging in te dienen. Hij beschikt immers niet over de documenten om aan te tonen dat hij aan de voorwaarden van de wet voldoet. Het beroep is manifest onontvankelijk."

Zoals hierna zal blijken, wordt het beroep verworpen. Het is bijgevolg niet vereist om over deze exceptie uitspraak te doen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“ENIG MIDDEL: Schending van het recht van verdediging.

Sinds de wetswijziging waarbij de mogelijkheid om repliekmemoire in te dienen na inzage van het administratief dossier werd afgeschaft, dient elke verzoekende partij al haar argumenten in het inleidend verzoekschrift te vermelden.

Dit wil zeggen dat zij in de mogelijkheid moet zijn om over alle elementen van het dossier te beschikken om met kennis van zaken het beroep te kunnen indienen.

Dat verzoeker op 19 oktober 2011 aan gedaagde liet weten een kopie en inzage te willen bekomen van het dossier. Dat dit verzoek per aangetekende brief geschiedde aan gedaagde met de correcte vermelding van dossiergegevens.

Heden heeft verzoeker nog steeds geen antwoord ontvangen van gedaagde .

Dat zij derhalve niet met kennis van zaken beroep kan indienen tegen de beslissing en haar rechten van verdediging geschonden zijn. Immers verzoeker meent wel stukken te hebben neergelegd in het dossier.

Dat deze vaststelling enkel en alleen kan leiden tot een nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Door geen inzage te verlenen in het dossier kan verzoeker onmogelijk een correct beroep indienen.”

4.2. In de nota repliceert de verwerende partij als volgt:

“Indien Uw Raad, per impossibile, het oordeel zou zijn toegedaan dat verzoeker wel belang heeft bij huidige procedure tegen de beslissing d.d. 12 september 2011 (quod non), dan dient het volgende te worden gezegd:

Verzoeker betwist niet dat hij niet alle gevraagde de documenten heeft neergelegd. Thans worden deze stukken ook niet voorgebracht tezamen met het beroepschrift. Uit het administratief blijkt dat verzoeker zelfs geen enkel document heeft ingediend.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot één middel tegen de bestreden beslissing d.d. 12 september 2011, met name een schending van het recht van verdediging.

De rechten van verdediging zijn echter niet van toepassing op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet. Het middel kan derhalve in dit verband niet dienstig opgeworpen worden. (arrest RvV nr. X van 19 april 2010 en RvS 8 september 2005, nr. 148.666, RvS 11 januari 2006, nr. 153.505).

De bestreden beslissing kan dan ook geenszins de rechten van verdediging schenden.

Het middel is ongegrond.

In het middel verwijst verzoeker naar een brief van 19 oktober 2011, zijnde na de bestreden beslissing.

Deze brief houdt geenszins verband met de motieven op grond waarvan verweerster de bestreden beslissing getroffen heeft. Het middel is manifest ongegrond.”

4.3.1. Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker via zijn advocaat op grond van de “Wet openbaarheid van bestuur” om inzage in zijn dossier heeft verzocht op 19 oktober 2011. Op 25 november 2011 werd hem deze inzage toegestaan.

De wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur vermeldt in artikel 8 welke stappen iemand kan ondernemen wanneer hij moeilijkheden ondervindt om de raadpleging of de verbetering van een bestuursdocument te verkrijgen op grond van deze wet, met inbegrip van het geval van uitdrukkelijke beslissing tot afwijzing.

Er wordt herhaald dat verzoeker op 25 november 2011 inzage gekregen heeft in zijn dossier. Indien verzoeker de mening is toegedaan dat hij hierbij moeilijkheden heeft ondervonden, stond of staat het hem vrij om zich te beroepen op de beroepsmogelijkheden voorzien in de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Verzoeker kan problemen die hij in dit verband zou hebben ondervonden, niet voorleggen aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die overeenkomstig artikel 39/1, tweede lid van de vreemdelingenwet enkel bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen die worden ingesteld tegen individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

4.3.2. Waar verzoeker aanvoert dat de mogelijkheid om een repliekmemorie in te dienen werd afgeschafte en een verzoeker al zijn argumenten in het inleidend verzoekschrift moet vermelden en hij daardoor niet altijd met kennis van zaken een beroep kan indienen, wordt opgemerkt dat deze kritiek van verzoeker achterhaald is. Inmiddels werd de mogelijkheid om een synthesesememorie in te dienen, opnieuw ingevoerd door de wet van 31 december 2012 houdende diverse bepalingen, inzonderheid justitie. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker bij brief van de griffie van 24 oktober 2014 werd uitgenodigd om mee te delen of hij al dan niet een synthesesememorie wenste in te dienen. Op 4 november 2014, dit is ruim na de datum waarop verzoeker werd meegedeeld dat hij inzage kon nemen van zijn dossier (25 november 2011), heeft hij meegedeeld dat hij niet wenste een synthesesememorie in te dienen. Gelet op de bewoordingen van het middel, kan hieruit afgeleid worden dat verzoeker inmiddels wel kennis van zaken had en beschikte over alle elementen van het dossier, maar toch besliste dat het niet nuttig was om een synthesesememorie in te dienen.

Ter zitting van 24 maart 2015, waar verzoekers advocaat met dit argument geconfronteerd wordt, stelt de advocaat dat na de wijziging van een "repliekmemorie" naar een "synthesesememorie" in de synthesesememorie geen nieuwe elementen kunnen worden opgenomen, op straffe van onontvankelijkheid van deze synthesesememorie. In dit verband dient echter te worden opgemerkt dat zaken die niet gekend waren of niet gekend konden zijn ten tijde van het indienen van het verzoekschrift, wel mogen worden vermeld in de synthesesememorie (vaste rechtspraak van de Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). Bijgevolg doet het antwoord van de advocaat geen afbreuk aan het feit dat moet worden vastgesteld dat verzoeker, na mogelijkheid tot kennisname van zijn dossier, besliste om geen synthesesememorie in te dienen en bijgevolg geen zaken te melden had waarvan hij slechts kennis zou hebben genomen na inzage van het dossier.

4.3.3. Tevens wordt opgemerkt dat voor een zitting bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de verzoekende partij het dossier kan komen inkijken, dit wordt meegedeeld in de brief waarin de datum van terechtzitting wordt meegedeeld. Elementen die pas naar boven kunnen komen na inzage van het dossier, kunnen eveneens op ontvankelijke wijze worden aangebracht ter zitting. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat verzoeker inzage gevraagd heeft.

4.3.4. Het beginsel van de rechten van de verdediging is in principe niet van toepassing op een administratieve procedure. De rechten van de verdediging in administratiefrechtelijke zaken zijn enkel van toepassing in tuchtzaken, doch niet op zuiver administratiefrechtelijke beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet (RvS 3 november 2003, nr. 124.957). Verzoeker kan zich niet met goed gevolg op dit beginsel beroepen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET